

УДК 373.2.147

DOI <https://doi.org/10.32782/2412-9208-2025-3-372-381>

FEATURES OF TRAINING PRESCHOOL EDUCATION SPECIALISTS IN BLENDED LEARNING CONDITIONS

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Iryna ULYUKAEVA,

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor,
Head of the Department of Preschool
Education,
Berdyansk State Pedagogical
University
55A, Universytetska Str., Zaporizhia,
69011, Ukraine

irinagereevna@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-9623-6656>

Ірина УЛЮКАЄВА,

кандидатка педагогічних наук,
доцентка,
завідувачка кафедри дошкільної
освіти,
Бердянський державний
педагогічний університет
вул. Університетська 55А,
м. Запоріжжя, 69011, Україна

Liudmyla PERETYAHA,

Doctor of Pedagogical Sciences,
Professor,
Professor at the Department of
Preschool Education,
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi
State Pedagogical University
32, Ostrozky Str., Vinnytsia, 21000,
Ukraine

LEPeretyagaVVMakarov@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-3686-2601>

<https://orcid.org/0000-0003-0110-1068>

Людмила ПЕРЕТЯГА,

докторка педагогічних наук,
професорка,
професорка кафедри дошкільної
освіти,
Вінницький державний педагогічний
університет
імені Михайла Коцюбинського
вул. Острозького, 32, Вінниця,
21000, Україна

Nadia KOT,

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the
Department of Preschool Education
Berdyansk State Pedagogical University
55A, Universytetska Str., Zaporizhia,
69011, Ukraine

spf5@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0001-6610-7132>

Надія КОТ,

кандидатка педагогічних наук,
доцентка кафедри дошкільної
освіти Бердянський державний
педагогічний університет
вул. Університетська 55А,
м. Запоріжжя, 69011, Україна

ABSTRACT

In the course of their research, the authors revealed the peculiarities of professional training of future preschool teachers in the context of blended learning, which is a direct response to global digital transformation and the intensive diversification of educational institutions. The need to review the content and methods of training specialists, whose role is evolving from a simple transmitter of knowledge to a facilitator, coach, and tutor of a child's individual educational trajectory, is justified. It is noted that quality training should focus on developing the strategic competence of future educators: the ability to design individual educational trajectories for children, effectively organize interaction with parents through digital channels, and maintain the emotional and psychological comfort of the child in a changing learning environment. The relevance of the study lies in the need to bridge the gap between traditional training methods and the requirements of the competency-based approach to the basic component of preschool education in the context of digitalization, and in the need to develop the digital competence of future educators necessary for successful functioning in an uncertain professional environment. To achieve the set goal, systematic, comprehensive, and theoretical approaches were used, which made it possible to analyze scientific and pedagogical discourse, typologize blended learning models (rotational, flexible, enriched virtual learning), and conduct an empirical survey among higher education seekers. The study found that the effective implementation of blended learning depends on a high level of teacher readiness (70%) and adequate technical support (58.5%). The need to integrate project-oriented learning into the content of training as a key strategy for developing creativity, teamwork, and skills for solving atypical pedagogical tasks was highlighted. The authors concluded that blended learning is the optimal pedagogical solution, ensuring not only the acquisition of fundamental knowledge, but also the development of stress resistance and self-regulation, which are important for future specialists.

Key words: *blended learning, preschool education, digital competence, professional training, learning models, project-based learning.*

Вступ. Сучасна професійна підготовка здобувачів педагогічної освіти має виходити за межі засвоєння лише фахових компетентностей. Нагальною потребою є створення інтегративного освітнього простору, доміантною метою якого є формування активної, адаптивної, стресостійкої та психологічно збалансованої особистості майбутнього освітянина. Така особистість має бути здатною до ефективного функціонування в умовах невизначеності й динамічної трансформації сучасного соціально-професійного середовища, забезпечуючи тим самим високий рівень своєї професійної суб'єктності.

Змішане навчання, поєднуючи елементи традиційного очного та дистанційного навчання, надає нові можливості для розвитку здобувачів, однак створює також додаткові виклики у процесі підготовки. Впровадження цієї моделі в підготовку майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти є актуальним управлінським завданням [6]. Основна особливість змішаного та дистанційного навчання полягає у необхідності формування у фахівців цифрової дидактичної компетентності. Це вимагає не лише опанування технологічних інструментів (віртуальні класи,

платформи LMS, мультимедійні ресурси), але й уміння інтегрувати їх у реальний освітній процес, адаптуючи методики до потреб дошкільнят.

Якісна підготовка має фокусуватися на розвитку стратегічної компетентності майбутнього вихователя: здатності проектувати індивідуальні освітні траєкторії для дітей, ефективно організовувати взаємодію з батьками через цифрові канали та підтримувати емоційно-психологічний комфорт дитини в умовах змінного середовища навчання. Таким чином, змішане навчання вимагає від закладів вищої освіти (далі – ЗВО) модернізації педагогічних умов і переорієнтації на формування інноваційно-технологічної готовності майбутніх фахівців.

Дослідження проблематики професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти знайшло широке наукове відображення в працях низки провідних науковців. Серед них варто виокремити доробок таких авторів, як Г. Беленька, С. Макаренко [4], А. Богуш, Н. Гавриш, І. Черната та О. Шикиринська [6], А. Чаговець та інших.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування та емпіричне виявлення методичних особливостей ефективної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти в умовах змішаного навчання.

Актуальність дослідження зумовлена низкою чинників, зокрема необхідністю інтеграції цифрових технологій у дошкільну освіту в умовах сьогодення, необхідністю розробки адаптивних, гнучких моделей підготовки, зорієнтованих на практичне застосування.

Методи та методики дослідження. В дослідженні авторами були використані системний підхід, підхід теоретичного аналізу та компетентнісний підхід.

Результати та дискусії. Уже на початку 2000-х років у зарубіжних наукових джерелах було сформульовано ключові дефініції змішаного навчання, які акцентували на його інтегративному характері. Різні дослідники виокремлювали свої дефініції щодо поняття «змішане навчання». Зокрема, змішане навчання визначалося як:

1. Процес, що передбачає поєднання очного навчання з різноманітними веб-технологіями (такими як віртуальні класи, самопідготовка, спільне навчання, потокове відео, аудіо та текст) для ефективної реалізації визначених освітніх цілей [7].

2. Підхід, який оптимізує результати навчання шляхом комбінування різних педагогічних підходів (наприклад, конструктивізму, біхевіоризму та когнітивізму) [8].

На основі аналізу наукових джерел та в ході педагогічних спостережень [2; 3; 5], нами констатовано, що у контексті організації освітнього процесу в закладах вищої освіти України, можна виокремити низку типових моделей змішаного навчання. Одна з ключових – ротаційна модель. Сутність цієї моделі полягає в тому, що здобувачі освіти систе-

матично чергують (ротують) періоди онлайн-навчання та офлайн-активностей відповідно до чіткого графіку або інструкцій педагога/викладача. Офлайн- та онлайн-компоненти в рамках ротації можуть включати різноманітні формати роботи, зокрема робота у малих або великих аудиторних групах, виконання групових чи індивідуальних проєктів, індивідуальні консультації з викладачем, виконання письмових та практичних завдань. Варто зазначити, що вищезазначена модель забезпечує гнучке поєднання прямого педагогічного впливу і самостійної освітньої діяльності за допомогою цифрових технологій.

В рамках типології змішаного навчання виділяється гнучка модель (Flex Model), де основу освітнього процесу становить онлайн-складова, тоді як офлайн-активності мають допоміжний характер. Здобувачі освіти працюють за індивідуальним і гнучким графіком, використовуючи різні формати, причому викладач завжди доступний для консультування та надання цільової підтримки через малі групи чи індивідуальні проєкти, що вимагає адаптації інтенсивності підтримки до конкретних потреб закладу [3]. Натомість, модель самостійного змішування передбачає, що здобувач повністю проходить обраний курс онлайн, часто поза межами закладу, при цьому онлайн-викладач відповідає за його супровід, а модель застосовується лише до окремих дисциплін, що можуть комбінуватися з традиційними груповими заняттями.

Модель збагаченого віртуального навчання є специфічною формою змішаного навчання, де онлайн-складова виступає основою освітнього процесу, особливо для здобувачів, які навчаються дистанційно. Ключовою особливістю є обов'язковість періодичних офлайн-зустрічей (тет-а-тет) з викладачем, після яких здобувачі освіти самостійно завершують індивідуальні завдання. Викладач при цьому працює як у віртуальному, так і в аудиторному середовищі. Ця модель часто еволюціонує з повноцінних онлайн-курсів, доповнюючись елементами очного навчання для забезпечення соціального й комунікативного досвіду. На відміну від моделі «перевернутого» класу, де очні зустрічі є регулярними, у збагаченому віртуальному навчанні вони відбуваються нечасто. Головна відмінність від курсу, що проходить повністю онлайн, полягає в тому, що в моделі збагаченого віртуального навчання офлайн-заняття та консультації є обов'язковими, а не факультативними для майбутнього фахівця.

Наші дослідження та практичний досвід свідчать, що підготовка майбутніх вихователів до роботи в умовах цифрового суспільства є унікальним і багатоаспектним завданням для викладачів. Річ у тім, що в історії дошкільної педагогіки ще не виникало необхідності одночасно створювати навчальні умови, які б відповідали таким високим і динамічним вимогам до технологічної готовності фахівця. Здобувачі мають опанувати не лише традиційні методики, а й набуті цифрової компетентності,

щоб успішно інтегрувати технології у розвиток дітей та ефективно взаємодіяти з батьками в сучасному, швидкозмінному освітньому просторі. Це вимагає постійної адаптації та інноваційного підходу до своєї майбутньої професії.

Важливим є розглянути проектно-орієнтоване навчання (далі – ПОН), яке є дидактичною стратегією у підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти, оскільки воно забезпечує системну інтеграцію теоретичних знань та практичних навичок. ПОН передбачає виконання здобувачами комплексних, реалістичних проєктів, спрямованих на вирішення актуальних завдань закладів дошкільної підготовки (наприклад, розробка інклюзивних розвивальних програм, створення цифрового освітнього контенту). Цей підхід сприяє розвитку критичного мислення, креативності, здатності до командної роботи та, що особливо важливо, формує інноваційну й рефлексивну компетентність. В умовах ПОН майбутні вихователі набувають досвіду самостійного планування, організації та презентації педагогічної діяльності, що є необхідною умовою їхньої успішної професійної суб'єктності в динамічному освітньому середовищі.

У Базовому компоненті дошкільної освіти важливим напрямом визначено пріоритетність компетентнісного підходу у вирішенні основних завдань дошкільної та початкової ланок освіти. Сутність цього документа полягає в забезпеченні поетапного і всебічного становлення особистості дитини, охоплюючи її фізичний, пізнавальний, соціальний, естетичний розвиток. Кінцевою метою є набуття дошкільником практичного досвіду та необхідних компетентностей для успішного використання їх у подальшому житті та навчанні [1].

Враховуючи зазначене, вважаємо за необхідно деталізувати ставлення здобувачів освіти до змішаного навчання. Для визначення цього аспекту авторами за допомогою технічних засобів було організовано опитування через анкетування Google-форм. Всього в опитуванні взяли участь 112 здобувачів вищої освіти за спеціальністю «Дошкільна освіта». Мета проведеного опитування полягає у виявленні специфіки застосування цифрових технологій в умовах змішаного навчання, а також в обґрунтуванні необхідності подальших досліджень. Актуальність цього наукового пошуку зумовлена вимогою до сучасного фахівця дошкільної підготовки володіти не лише глибокими предметними знаннями, а й сформованими практичними та цифровими компетентностями. Зокрема, ключовою вимогою є здатність фахівця ефективно вирішувати типові професійні завдання шляхом безпосереднього застосування цифрових технологій.

Сучасна сфера дошкільної освіти перебуває у стані глибокої структурної та функціональної трансформації, що вимагає перегляду підхо-

дів до професійної підготовки кадрів. Нині відбувається інтенсивне урізноманітнення типів освітніх закладів – від традиційних до інноваційних форматів, таких як сімейні, корпоративні, авторські дошкільні заклади, дистанційні академії дошкільця, центри розвитку дитини, а також різноманітні форми неформальної освіти (гуртки, консультативні пункти). Ця диверсифікація безпосередньо зачіпає моделі фінансування, організацію медичного супроводу та харчування, а також суттєво змінює зміст і форми організації освітнього процесу. Як наслідок, постійно зростають і трансформуються вимоги до базових, професійних та посадово-функціональних компетентностей фахівців дошкільної освіти. Роль сучасного педагога кардинально еволюціонує: він перестає бути лише транслятором знань, перетворюючись на фасилітатора, коуча, організатора проєктного навчання, тьютора індивідуальної освітньої траєкторії дитини та ігромайстра, що вимагає освоєння нових стратегій взаємодії та супроводу дитячого розвитку.

Для емпіричного підтвердження актуальності проблеми та обґрунтування доцільності застосування авторської методики у професійній підготовці майбутніх фахівців дошкільної підготовки було використано метод опитування. Результати анкетування демонструють чітку перевагу здобувачів освіти на користь змішаного навчання, яке підтримали 65,4% респондентів. Натомість, традиційне очне навчання обрали лише 10,85% опитаних, а дистанційне навчання підтримали найменше – 23,75%. Отримані дані суттєво підтверджують актуальність інтеграції гнучких освітніх моделей у професійну підготовку майбутніх фахівців. Домінування вибору змішаного навчання (65,4%) свідчить про високий запит здобувачів на гнучкість, поєднання цифрових ресурсів із соціальною взаємодією та очною практикою.

Наступне питання було щодо технічної забезпеченості закладів вищої освіти. Результати розподілились наступним чином:

- Висока оцінка компетентності викладачів (70%). Це найвищий показник, що свідчить про успішну адаптацію педагогічного колективу до роботи в гібридному форматі. Переважна більшість здобувачів вважає, що викладачі мають необхідний рівень готовності та майстерності для ефективної реалізації змішаного навчання. Це є сильною стороною освітнього процесу.

- Задовільна оцінка технічного забезпечення (58,5%). Більше половини опитаних вважають технічне забезпечення ЗВО достатнім, тому цей показник, хоча і є позитивним, не досягає рівня оцінки викладачів, що може вказувати на потребу в подальшій модернізації інфраструктури або вдосконаленні доступу до неї.

- Низька самооцінка перешкод, пов'язаних із самоорганізацією (22,7%). Цей найнижчий показник є особливо цікавим. Він свідчить

про те, що лише невелика частина здобувачів усвідомлює або визнає складність самоорганізації як головну перешкоду. Цей результат може бути двояким: або здобувачі справді мають високий рівень самодисципліни, або вони недооцінюють чи не артикують внутрішні, особистісні проблеми, пов'язані з відповідальністю, яку вимагає змішане навчання.

З огляду на вимоги сучасності, ЗВО повинен модернізувати зміст підготовки фахівців зі спеціальності «Дошкільна освіта» через призму змішаного навчання. Цей формат має інтегративно забезпечити здобувачам:

1. Фундаментальні знання та практичні навички їхнього застосування, причому онлайн-компонент має ефективно вводити володіння інноваційними та цифровими технологіями.

2. Готовність вирішувати професійні завдання у нетипових ситуаціях невизначеності, що моделюються через віртуальні кейси та симуляції.

3. Ключові навички самостійного навчання, що дозволяють інтегрувати та творчо використовувати знання протягом усього життя, постійно підвищуючи кваліфікацію в асинхронному режимі.

Таким чином, узагальнюючи вищезазначене, змішане навчання стає ключовим інструментом, що спрямовує зміст підготовки на професійний та особистісний розвиток здобувача, забезпечуючи набуття якісних та адаптивних компетентностей. Дотримуючись логіки наших розмірковувань, вважаємо за необхідне:

1. Системно впровадити моделі змішаного навчання (зокрема, ротацийну та збагаченого віртуального навчання) як домінантні в освітніх програмах підготовки вихователів.

2. Розробити та інтегрувати тренінги та тьюторський супровід, спрямований на підвищення самоорганізації і стресостійкості здобувачів в умовах гнучкого графіка.

3. Посилити методичну підготовку викладачів для ефективного використання онлайн-інструментів не лише як сховища інформації, але як засобу моделювання реальних професійних ситуацій та проєктного навчання.

4. Забезпечити формування у майбутніх фахівців цифрової дидактичної компетентності, що дозволить їм виступати у ролі фасилітатора та тьютора індивідуальних освітніх траєкторій дитини в умовах різноманіття сучасних закладів дошкільної освіти.

Висновки. В результаті дослідження встановлено, що професійна підготовка фахівців дошкільної освіти в умовах змішаного навчання (blended learning) є ключовим пріоритетом і викликом сучасної педагогічної освіти. Аналіз емпіричних даних підтвердив суттєву перевагу (65,4%) здобувачів освіти на користь змішаної моделі порівняно з традиційним очним (10,85%) чи повністю дистанційним (23,75%) навчанням.

Ця перевага обумовлена потребою в гнучкості, а також необхідністю поєднання цифрової дидактики з обов'язковим особистим практичним досвідом, критично важливим для роботи з дітьми дошкільного віку. Виявлено високу готовність викладачів (70%) та задовільне технічне забезпечення (58,5%), що є міцною основою для модернізації процесу. Водночас, актуалізується потреба у формуванні у здобувачів цифрової компетентності та навичок саморегуляції, які є необхідними для успіху в гібридному форматі. *Перспективи подальших досліджень* вбачаємо в виокремленні педагогічних умов для ефективного змішаного навчання здобувачів дошкільної освіти.

Література

1. Базовий компонент дошкільної освіти. URL: <https://www.pedrada.com.ua> (дата звернення 25.10.2025)
2. Квятковська А., Карташова Л. Змішане навчання: методика підготовки майбутніх фахівців з телекомунікацій. *Збірник наукових праць Вісник післядипломної освіти*. 2024, 27(56). С. 55–69 [https://doi.org/10.58442/2218-7650-2024-27\(56\)-55-69](https://doi.org/10.58442/2218-7650-2024-27(56)-55-69)
3. Кухаренко В. М. Березенська С.М., Бугайчук К.Л., Олійник Н.Ю. Теорія та практика змішаного навчання: монографія. Харків, «Міськдрук», НТУ «ХПІ», 2016. 284 с.
4. Макаренко С. І. Проектування індивідуальної траєкторії професійного розвитку майбутнього педагога дошкільної освіти. Професійна підготовка педагогів дошкільної освіти в умовах європейського вибору: проблеми, пошуки, здобутки: монографія / наук. ред. О. Г. Брежнєва. Мелітополь: Видавничий будинок Мелітопольської міської друкарні, 2020. С. 115–137.
5. Муращенко Т.В. Змішане та дистанційне навчання як спосіб доступу до якісної освіти. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2017. 3. URL: <http://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/93#.Wvqe7ojRC71>
6. Черната І., Шикиринська О. Підготовка майбутніх фахівців дошкільної та початкової освіти до виховання чуйності дітей в умовах змішаного навчання. *Якість підготовки вихователів закладів дошкільної освіти: виклики сьогодення*. 2024, с. 426–429
7. Graham C. R. Blended learning systems: Definition, current trends, and future directions. The handbook of blended learning: global perspectives, local designs, San Francisco, CA : Pfeiffer & Company, 2006, P. 3–21.
8. Hyla M. Przewodnik po e-learningu. Kraków, *ILIAS*. 2005. [Online]. URL: <https://www.ilias.de/en/> (дата звернення 24.10.2025)

References

1. Bazovyi komponent doshkilnoi osvity [Basic component of preschool education]. Retrieved from: <https://www.pedrada.com.ua> (data zvernennia 25.10.2025) [in Ukrainian]
2. Kviatkovska, A., Kartashova, L. (2024). Zmishane navchannia: metodyka pidhotovky maibutnix fakhivtsiv z telekomunikatsii [Blended learning: methods of training future telecommunications specialists]. *Zbirnyk naukovykh prats Visnyk pisladyplomnoi osvity*. 27(56). S.55–69 [https://doi.org/10.58442/2218-7650-2024-27\(56\)-55-69](https://doi.org/10.58442/2218-7650-2024-27(56)-55-69) [in Ukrainian].
3. Kukharenko, V. M. Berezenska, S. M., Buhaichuk, K. L., Oliinyk, N. Yu. (2016). Teoriia ta praktyka zmishanoho navchannia: monohrafiia [Theory and practice of blended learning: monograph]. Kharkiv, «Miskdruk», NTU «KhPI», 284 s. [in Ukrainian].

4. Makarenko, S. I. (2020). Projektuvannya indyvidualnoi traiektorii profesiinoho rozvytku maibutnoho pedahoha doshkilnoi osvity. Profesiina pidhotovka pedahohiv doshkilnoi osvity v umovakh yevropeiskoho vyboru: problemy, poshuky, zdobutky: monohrafiia [Designing an individual trajectory of professional development for future pre-school teachers. Professional training of preschool teachers in the context of European choice: problems, searches, achievements: monograph] / nauk. red. O. H. Brezhnieva. Melitopol: Vydavnychiy budynok Melitopolskoi miskoi drukarni, S. 115–137. [in Ukrainian].
5. Murashchenko, T. V. (2017). Zmishane ta dystantsiine navchannia yak sposib dostupu do yakisnoi osvity [Blended and distance learning as a way to access quality education]. *Vidkryte osvितnie e-seredovyshche suchasnoho universytetu*. №3. Retrieved from: <http://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/93#.Wvqe7ojRC71> [in Ukrainian].
6. Chernata, I., Shykyrynska, O. (2024). Pidhotovka maibutnikh fakhivtsiv doshkilnoi ta pochatkovoi osvity do vykhovannia chuynosti ditei v umovakh zmishanoho navchannia [Training future specialists in preschool and primary education to nurture children's sensitivity in a blended learning environment]. *Yakist pidhotovky vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity: vyklyky sohodennia*. s. 426–429 [in Ukrainian].
7. Graham, C. R. (2006). Blended learning systems: Definition, current trends, and future directions. The handbook of blended learning: global perspectives, local designs, San Francisco, CA : Pfeiffer & Company, P. 3–21. [in English]
8. Hyla, M. (2005). Przewodnik po e-learningu. Kraków, ILIAS. [Online]. Retrieved from: <https://www.ilias.de/en/> (data zvernennia 24.10.2025) [in English].

АНОТАЦІЯ

У процесі дослідження автори розкрили особливості професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти в контексті змішаного навчання, що є прямою реакцією на глобальну цифрову трансформацію та інтенсивне урізноманітнення типів освітніх закладів (від традиційних до альтернативних та дистанційних форматів). Обґрунтовано необхідність перегляду змісту і методів підготовки фахівців, чия роль еволюціонує від простого транслятора знань до фасилітатора, коуча, тьютора індивідуальної освітньої траєкторії дитини. Зазначено, що якісна підготовка має фокусуватися на розвитку стратегічної компетентності майбутнього вихователя: здатності проєктувати індивідуальні освітні траєкторії для дітей, ефективно організовувати взаємодію з батьками через цифрові канали та підтримувати емоційно-психологічний комфорт дитини в умовах змінного середовища навчання.

Актуальність дослідження полягає в необхідності подолання розриву між традиційними методиками підготовки і вимогами компетентнісного підходу базового компонента дошкільної освіти в умовах цифровізації та у потребі формування у майбутніх вихователів цифрової компетентності, необхідної для успішного функціонування в умовах невизначеності професійного середовища. Для досягнення поставленої мети був використаний системний, комплексний та теоретичний підходи, що дозволили проаналізувати науково-педагогічний дискурс, типологізувати моделі змішаного навчання (ротаційна, гнучка, збагаченого віртуального навчання) та провести емпіричне опитування серед здобувачів вищої освіти.

У результаті дослідження встановлено, що ефективне впровадження змішаного навчання залежить від високого рівня готовності викладачів (70%) та достатності технічного забезпечення (58,5%). Виокремлено необхідність інтеграції у зміст підготовки проєктно-орієнтованого навчання як ключової стратегії формування креативності, командної роботи, навичок вирішення нетипових педагогічних завдань. Автори дійшли до висновку, що змішане навчання є оптимальним педагогічним рішенням, що забезпечує не лише засвоєння фундаментальних знань, але й розвиток стресостійкості і саморегуляції, що є важливим для майбутнього фахівця.

Ключові слова: змішане навчання, дошкільна освіта, цифрова компетентність, професійна підготовка, моделі навчання, проєктно-орієнтоване навчання.

Дата надходження статті: 28.10.2025

Дата прийняття статті: 25.11.2025

Опубліковано: 29.12.2025